

IN DE NAAM VAN ALLAH, DE BARMHARTIGE, DE GENADEVOLLE

HET BEGRIP GOD IN DE ISLAM

Iedere menselijke taal heeft één of meer termen die gebruikt worden om te verwijzen naar God en soms naar andere “godheden”. Het Arabisch is wat dat betreft uniek, omdat het maar één naam kent voor God: Allah. Dit woord, dat geen vrouwelijke vorm of meervoud heeft, kan niet gebruikt worden om iets anders aan te duiden behalve de ene ware God. In het Aramees, een taal die nauw verwant is aan het Arabisch en de moedertaal van Jezus (vzmh), wordt ook verwezen naar God door het woord ‘Allah’.

Het gebruik van deze unieke term om een uniek wezen (entiteit) aan te duiden, benadrukt het feit dat er maar één God is. Allah de Almachtige is voor een moslim de Schepper en Onderhouder van het universum. Niets is gelijk aan Hem en niets kan met Hem vergeleken worden. Toen de profeet Mohammed (vzmh) door zijn tijdgenoten over Allah werd gevraagd, kwam het volgende antwoord direct van God zelf in de vorm van een kort hoofdstuk uit de Qor-aan. Het wordt beschouwd als de kern van het islamitisch begrip van het monotheïsme en de eenheid van God. Het luidt als volgt: *“Zeg (O Mohammed): “Hij is Allah, de Enige. Allah is de Enige van Wie al het geschapene afhankelijk is. Hij heeft niet verwekt en is niet verwekt. En niet één is aan Hem gelijkwaardig.” (112:1-4)*

Sommige niet-moslims beweren dat Islam een strenge, wrede God voorlegt, die altijd compleet gehoorzaamd moet worden, ondanks het feit dat Hij noch liefdevol noch aardig is. Niets is verder van de waarheid. Het voldoet om te weten dat, uitgezonderd één hoofdstuk, elk van de 114 hoofdstukken van de Qor-aan begint met het vers: “In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.” In één van de overleveringen van de profeet Mohammed wordt vermeld dat: “God liefdevoller en aardiger is dan een moeder tegen haar dierbare kind.”

God is rechtvaardig en kan niet toestaan dat degenen die kwaad doen en zondes plegen, hun bestraffing ontkomen. Ook kan Hij niet toestaan dat degenen die een deugdzaam en godvruchtig leven leiden, niet beloond worden. In feite is het zo dat Zijn eigenschap van genade

geheel tot uiting komt in Zijn eigenschap van gerechtigheid. Mensen die gedurende hun leven lijden omwille van God en mensen die anderen onderdrukken en uitbuiten, moeten niet

een gelijke behandeling van Allah verwachten. Dit zou namelijk het werkelijk geloof in de

verantwoordelijkheid van de mens ten opzichte van Allah en het Hiernamaals teniet doen. Deze ontkenning zou ook iedere aansporing tot het leiden van een zedelijk en deugzaam leven wegnemen. De Qor-aan geeft dit erg helder weer: *“Voorwaar, voor de Moettaqoen zijn er bij hun Heer Tuinen van gelukzaligheid (het Paradijs). Zullen Wij hen die zich aan Allah hebben overgegeven net zo behandelen als de misdadigers. Wat is er met jullie? Hoe oordelen jullie?” (68:34-36)*

Islam verwerpt iedere toeschrijving van een menselijke vorm aan Allah en tevens het afschilderen van Hem op dusdanige wijze dat bepaalde individuen of volkeren worden bevoordeeld vanwege hun rijkdom, kracht of ras. Hij heeft mensen geschapen als gelijken, die zich alleen van elkaar kunnen onderscheiden op basis van hun deugdzaamheid en vroomheid.

Om deze rede verwerpen moslims sommige denkbeelden van God die men aantreft in het Oude en het Nieuwe Testament. Voorbeelden hiervan zijn beweringen dat God rustte op de zevende dag van de schepping, dat Hij worstelde met één van Zijn soldaten, dat Hij een jaloerse samenzweerder is tegen de mensheid en dat Hij geïncarneerd is in iedere mens. Al deze beweringen worden beschouwd als godslasterlijk.

Het unieke gebruik van het woord ‘Allah’ als de persoonlijke naam van God is een weerspiegeling van de nadruk die de Islam legt op de puurheid van het geloof in God, die de kern van de boodschap van alle profeten van God is. Daarom beschouwt de Islam iedere associatie van een godheid of persoonlijkheid met God als een dodelijke zonde die nooit vergeten wordt.

De Schepper moet van een andere aard zijn dan Zijn schepping. Als Hij hetzelfde zou zijn als de schepping zou dat betekenen dat Hij tijdelijk is en daarom dus ook afhankelijk van een schepper. De Qor-aan laat in duidelijke bewoordingen zien dat dit niet het geval is. Als Hij derhalve niet tijdelijk van aard is dan moet Hij

eeuwig zijn. En als Hij eeuwig is, dan kan Hij niet het gevolg zijn van een oorzaak. Omdat Hij door niemand is verwekt en er niemand voor zorgt dat Hij blijft bestaan, moet Hij wel zelfonderhoudend (zelfvoorzienend) zijn en is Hij van niets afhankelijk dan Zichzelf voor Zijn voortdurend bestaan. Dit

houdt in dat Hij eeuwig en onvergankelijk is, een feit dat door de Qor-aan wordt ondersteund: *“Hij is Eerste en de Laatste.” (57:3)*

De Schepper scheidt niet alleen door het in leven roepen van dingen, maar Hij zorgt ook voor hun onderhoud en beëindigt hun bestaan en Hij is de ultieme oorzaak van alles wat hen overkomt: *“Allah is de Schepper van alle dingen. Hij is over alle dingen Toezichhouder. Aan Hem behoren de sleutels van de hemelen en de aarde.” (39:62-63)*

“Er is geen levend wezen (daabbah) op aarde, of aan Allah is het onderhoud ervan. En Hij kent de verblijfplaats en de bewaarplaats ervan.” (11:6)

DE EIGENSCHAPPEN VAN GOD

Als de Schepper Eeuwig en Onvergankelijk is, dan moeten Zijn eigenschappen ook eeuwig en onvergankelijk zijn. Hij kan geen van Zijn eigenschappen kwijtraken en ook geen nieuwe eigenschappen verkrijgen. Als dit het geval is dan betekent dit dat Zijn eigenschappen absoluut zijn. Is het mogelijk dat er meer dan één Schepper is met zulke absolute eigenschappen? Kunnen er twee absoluut machtige scheppers zijn? Als men even nadenkt beseft men dat dit niet mogelijk is. De Qor-aan vat dit argument samen in de volgende verzen: *“Allah heeft zich geen kind genomen en er is geen god naast Hem! Dan zou iedere god weggaan met wat hij schiep en zouden zij elkaar overweldigen. Heilig is Allah boven wat zij (Hem) toeschrijven.” (23:91)*

“Als er andere goden dan Allah in zouden zijn, dan zou zij (de hemelen en de aarde) zeker vergaan: maar Heilig is Allah, Heer van de Troon, boven wat zij Hem toeschrijven!” (21:22)

HET TOEKENNEN VAN DEELGENOTEN AAN GOD

De Qor-aan herinnert ons aan de valsheid van alle vermeende goden. Aan de aanbidders van kunstmatige objecten vraagt het: *Zeg: “aanbidden jullie naast Allah wat geen schadewordt voor jullie kan voorkomen en (jullie) geen voordeel kan brengen?” (5: 76)* Voor de aanbidders van hemellichamen, citeert de Qor-aan het verhaal van Abraham: *“En toen de nacht hem omhulde zag hij een ster, hij zei: “Dit is mijn Heer.” Maar toen hij onderging, zei hij: “Ik hou niet van degenen die ondergaan. En toen hij de maan zag opkomen, zei hij: “Dit is mijn Heer.” Maar toen hij onderging, zei hij: “Tenzij mijn Heer mij leidt, zal ik*

zeker tot het dwalende volk behoren. En toen hij de zon zag opgaan zei hij: "Dit is mijn Heer, deze is groter." Maar toen zij onderging, zei hij: "O mijn volk: voorwaar, ik ben onschuldig aan wat jullie aan deelgenoten (aan Allah) toekennen." (6: 76-78)

DE HOUDING VAN DE GELOVIGE

Moslim is de aanduiding van degene die zich vrijwillig aan God heeft overgegeven. Om een moslim te zijn is het noodzakelijk dat men gelooft in de eenheid van God en dat Hij de enige Schepper, Behouder en Voorziener van de hele schepping is. Maar dit geloof op zich alleen is niet genoeg, omdat veel van de vroegere polytheïsten wisten en geloofden dat alleen God de Oppermachtige dit allemaal kon doen. Wat vereist was om deze mensen moslim te maken was het volgende: de erkenning van het feit dat alleen God het verdient om aanbeden te worden. Dit geloof resulteert in het verwerpen van iedere aanbeding van objecten of wezens. Zodra de mens deze kennis over de enige ware God bezit, moet hij constant geloven in Hem en niets toelaten hem ertoe te bewegen datgene te ontkennen waarvan hij weet dat het de waarheid is.

Wanneer geloof het hart van een persoon binnentreedt, veroorzaakt het bepaalde gemoedstoestanden, die op zijn beurt weer leiden tot bepaalde handelingen. Deze gemoedstoestanden en handelingen samen zijn het uiterlijke bewijs van het ware geloof van een persoon.

De profeet heeft gezegd: "Geloof is datgene wat zich bevindt in het hart en wat wordt bewezen door daden." Eén van die voorname gemoedstoestanden is het gevoel van dankbaarheid ten opzichte van God, wat als de kern van aanbidding omschreven kan worden. Dit gevoel van dankbaarheid is zó belangrijk, dat degenen die niet geloven in de Islam 'kaafir' genoemd worden. Deze term kan ofwel vertaald worden als 'degene die de waarheid ontkent' ofwel als 'degene die ondankbaar is'.

Een gelovige houdt van God en is Hem dankbaar voor de gunsten die Hij hem geschonken heeft. Zijn bewustzijn dat zijn goede daden, geestelijke dan wel fysieke, nooit zullen opwegen tegen de Goddelijke gunsten, zorgt ervoor dat hij doorgaat in het streven naar de gunst en genade van God. Deze zoektocht moedigt hem aan het verbodene te vermijden zodat hij dichterbij God kan komen en zichzelf nog meer kan overgeven aan Hem. Als gevolg daarvan is hij zich constant bewust van de aanwezigheid van God en streeft hij ernaar handelingen te verrichten die Hem

behagen. Het gedenken van God wordt zo de levenskracht van iemands geloof, zonder dat het zou vervagen en ineenschrompelen.

De Qor-aan poogt dit gevoel van dankbaarheid naar voren te halen door frequente herhaling van de eigenschappen van God. De meeste van deze eigenschappen worden samen vermeld in de volgende verzen van de Qor-aan:

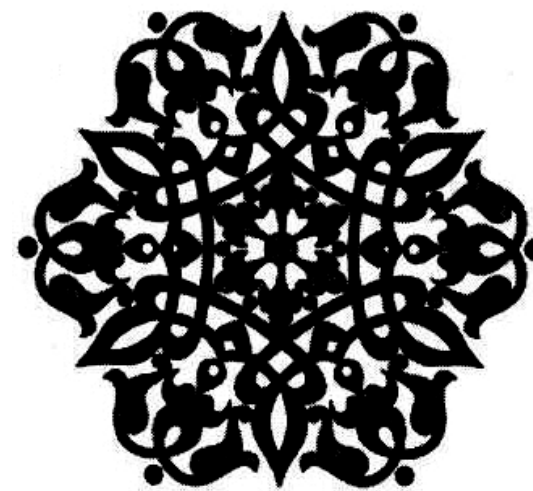
"Hij is Allah, Degene naast Wie er geen god is dan Hij, de Kenner van het onwaarneembare en het waarneembare, Hij is de Erbarmer, de Meest Barmhartige. Hij is Allah, Degene naast Wie er geen god is dan Hij, de Heerser, de Heilige, de Schenker van veiligheid, de Vertrouwende, de Beschermmer, de Almachtige, de Onweerstaanbare Onderwerper, de Trotse. Heilig is Hij boven wat zij Hem toekennen. Hij is Allah, de Schepper, de Voortbrenger, de Vormer, aan Hem behoren de Schone Namen. Wat er in de hemelen en op de aarde is, prijst Zijn Glorie. En Hij is de Almachtige, de Alwijze." (59:22-24)

"Allah, er is geen god dan Hij, de Levende, de Zelfstandige, sluimer noch slaap kan Hem treffen, aan Hem behoort toe wat er in de hemelen en wat er op de aarde is. Wie is degene die voorspraak doet bij Hem zonder Zijn verlof? Hij kent wat er voor hen is en wat er achter hen is. En zij kunnen niets van Zijn Kennis omvatten, behalve wat Hij wil. En Zijn Zetel strekt zich uit over de Hemelen en de Aarde en het waken over beide vermoeit Hem niet. En Hij is de Verhevene, de Almachtige." (2:255)

"O Lieden van de Schrift, overdrijft niet in jullie godsdienst en zeg niets over Allah dan de Waarheid. Voorwaar, de Masih', 'Isa, zoon van Maryam, is een Boodschapper van Allah en Zijn Woord, dat Hij aan Maryam zond en uit een Geest (Djibriel) van Hem voortkomend. Geloof dus in Allah en Zijn Boodschappers en zegt niet (dat Allah) 'drie' is. Houdt (hiermee) op, dat is beter voor jullie. Voorwaar, Allah is de Ene God. Verheven is Hij (boven de bewering dat) Hij een zoon heeft." (4:171)

Het begrip God in de Islam

WAT ZIJN ONZE DOELEN?

- Het weergeven van de Qor-aan en Soennah volgens het begrip van de salaf in de Nederlandse taal.
- Het verduidelijken van actualiteiten volgens het islamitisch begrip.
- Het drukken van boeken en folders.
- Het organiseren van lezingen en lessen...etc

.....
Tel: 06-20505787 → Website: www.al-islam.com

E-mail: info@al-islam.com

.....
Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door uitgeverij Momtazah: Postbus 216; 5700 AE; Helmond
E-mail: momtazah@al-islam.com